

La Revista

Número 6

CEPA Enric Valor. Alzira

Juny 2010

L'escola torna a casa

Resum d'activitats culturals

The English Corner

Temes d'actualitat

Nou curs, noves expectatives

Després de molt de temps d'espera podem anunciar, per fi, que el proper curs iniciarem les activitats educatives al nou edifici del carrer Ronda d'Algemesí, enfront dels jutjats d'Alzira. Això vol dir que el procés de matriculació per al proper curs es farà en aquest edifici, i ja no en l'Escola Oficial d'Idiomes, com en els últims anys.

També volem comunicar-vos que es realitzarà una preinscripció per als alumnes actuals

abans d'acabar el curs, per donar-los l'oportunitat d'aconseguir una plaça en els cursos que oferirem l'any que ve.

Estem segurs que les noves circumstàncies milloraran els serveis que proporciona el centre als seus alumnes i les condicions de treball del professorat, després de cinc anys de fer transhumància forçosa des de l'Escola d'Idiomes a l'IES J. Mª Parra, als quals sempre agraiem la seua amable acollida.

A més, com molts de vosaltres sabeu, començarem el curs 2010-2011 amb nous tallers suggerits i programats per l'Associació d'Alumnes, que està fent una extraordinària tasca de cara a revitalitzar aquest organisme i omplir-lo de continguts i activitats.

En definitiva, són novetats que han de donar un nou impuls a l'escola i convertir-la en un referent comarcal per a la formació d'adults. Esperem que tant la

Conselleria d'Educació com l'Ajuntament d'Alzira col·laboren amb el centre per tal d'aconseguir aquests objectius, que ajudaran els nostres alumnes en la seua promoció educativa i integració en el món laboral.

Se'ns obrin doncs noves expectatives amb la il·lusió d'aconseguir, tots junts, superar-nos en els àmbits acadèmic, professional i personal.

M. Valls.
Director

L'Associació d'Alumnes presenta els seus projectes

El passat dimecres dia 12 de maig es va fer a l'IES Josep Mª Parra l'acte de presentació de

la nova junta de l'Associació d'Alumnes del centre. A les set i mitja s'inicià la festa amb un xicotet parlament del president de l'associació, que presentà els components de la junta, i d'Isabel, la secretària, que animà tots els presents a participar en els actes que organitza l'escola d'adults.

A continuació actuà el grup musical de GES I i Base, amb els seus líders

Zeus Herrada i Josep Fernández, que feren un mini concert comico-musical amb espectacle garantit i animació del cantant i el públic.

I finalment tots els assistents ens congregarem al bar de l'institut per a berenar, raonar i conèixer-nos millor.

L'Associació recorda que està preparant els tallers lúdics per al curs vinent, el sopar de fi de curs i la inauguració del

centre nou, activitats a les quals convida a tota la comunitat educativa.

Volem agrair el treball realitzat per les anteriors dirigents de l'Associació, Flora com a presidenta i Estela com a tesorera, que han mantingut vius els tallers i les diverses activitats extraescolars de la nostra escola.

David Ñigo Vidal
President de l'Associació d'Alumnes

Temes d'actualitat

Nou curs, noves expectatives

Després de molt de temps d'espera podem anunciar, per fi, que el proper curs iniciarem les activitats educatives al nou edifici del carrer Ronda d'Algemesí, enfront dels jutjats d'Alzira. Això vol dir que el procés de matriculació per al proper curs es farà en aquest edifici, i ja no en l'Escola Oficial d'Idiomes, com en els últims anys.

També volem comunicar-vos que es realitzarà una preinscripció per als alumnes actuals

abans d'acabar el curs, per donar-los l'oportunitat d'aconseguir una plaça en els cursos que oferirem l'any que ve.

Estem segurs que les noves circumstàncies milloraran els serveis que proporciona el centre als seus alumnes i les condicions de treball del professorat, després de cinc anys de fer transhumància forçosa des de l'Escola d'Idiomes a l'IES J. Mª Parra, als quals sempre agraiem la seua amable acollida.

A més, com molts de vosaltres sabeu, començarem el curs 2010-2011 amb nous tallers suggerits i programats per l'Associació d'Alumnes, que està fent una extraordinària tasca de cara a revitalitzar aquest organisme i omplir-lo de continguts i activitats.

En definitiva, són novetats que han de donar un nou impuls a l'escola i convertir-la en un referent comarcal per a la formació d'adults. Esperem que tant la

Conselleria d'Educació com l'Ajuntament d'Alzira col·laboren amb el centre per tal d'aconseguir aquests objectius, que ajudaran els nostres alumnes en la seua promoció educativa i integració en el món laboral.

Se'ns obrin doncs noves expectatives amb la il·lusió d'aconseguir, tots junts, superar-nos en els àmbits acadèmic, professional i personal.

M. Valls.
Director

L'Associació d'Alumnes presenta els seus projectes

El passat dimecres dia 12 de maig es va fer a l'IES Josep Mª Parra l'acte de presentació de

la nova junta de l'Associació d'Alumnes del centre. A les set i mitja s'inicià la festa amb un xicotet parlament del president de l'associació, que presentà els components de la junta, i d'Isabel, la secretària, que animà tots els presents a participar en els actes que organitza l'escola d'adults.

A continuació actuà el grup musical de GES I i Base, amb els seus líders

Zeus Herrada i Josep Fernández, que feren un mini concert comico-musical amb espectacle garantit i animació del cantant i el públic.

I finalment tots els assistents ens congregàrem al bar de l'institut per a berenar, raonar i conèixer-nos millor.

L'Associació recorda que està preparant els tallers lúdics per al curs vinent, el sopar de fi de curs i la inauguració del

centre nou, activitats a les quals convida a tota la comunitat educativa.

Volem agrair el treball realitzat per les anteriors dirigents de l'Associació, Flora com a presidenta i Estela com a tesorera, que han mantingut vius els tallers i les diverses activitats extraescolars de la nostra escola.

David Ñigo Vidal
President de l'Associació d'Alumnes

Activitats del semestre

Visita guiada a la Murta

El passat dimecres 12 de maig un autobús ens va portar des d'Alzira fins a la Murta, on ens esperava una guia del Cefire (Ana Llavador) que ens va informar de les característiques de l'ecosistema de la zona que estàvem a punt de visitar, i ens explicà, com guiar-nos utilitzant una brúixola. Després esmorzàrem i ens endinsàrem en el paratge.

En el primer tram de la zona ens van fer una explicació de l'adaptació de les plantes al clima mediterrani i les diferències entre la zona de l'ombria i la de la solana. A més ens demostrà quina utilitat tenia la pedra calcària, i vam veure l'antic forn de calç, on es cremava la pedra necessària per a fer la calç que servia per a soterrar les

El grup escolta les explicacions de la guia.

restes orgàniques d'animals i persones per no contaminar i que no hi haguera epidèmies.

Després ens vam dividir en tres grups: el grup del riu, el del mar i el de la natura. Nosaltres erem el grup del riu, i

durant el transcurs del camí començarem a fer proves sobre la vegetació i animals que habiten a la Murta, encertant sempre els primers a les preguntes. Més tard visitarem una nevera tradicional, que servia per a

acumular neu i guardar aliments i medicines, i finalment passarem al Monestir, i a la Casa Vella, que eren preciosos i ens van deixar meravellats.

Alumnes de GES I
matí

En el término de Alzira se encuentra el Valle de la Murta, antiguamente conocido como "Vall dels Miracles", por las propiedades medicinales de las plantas que allí crecen. Algunos eremitas habitaron este lugar desde

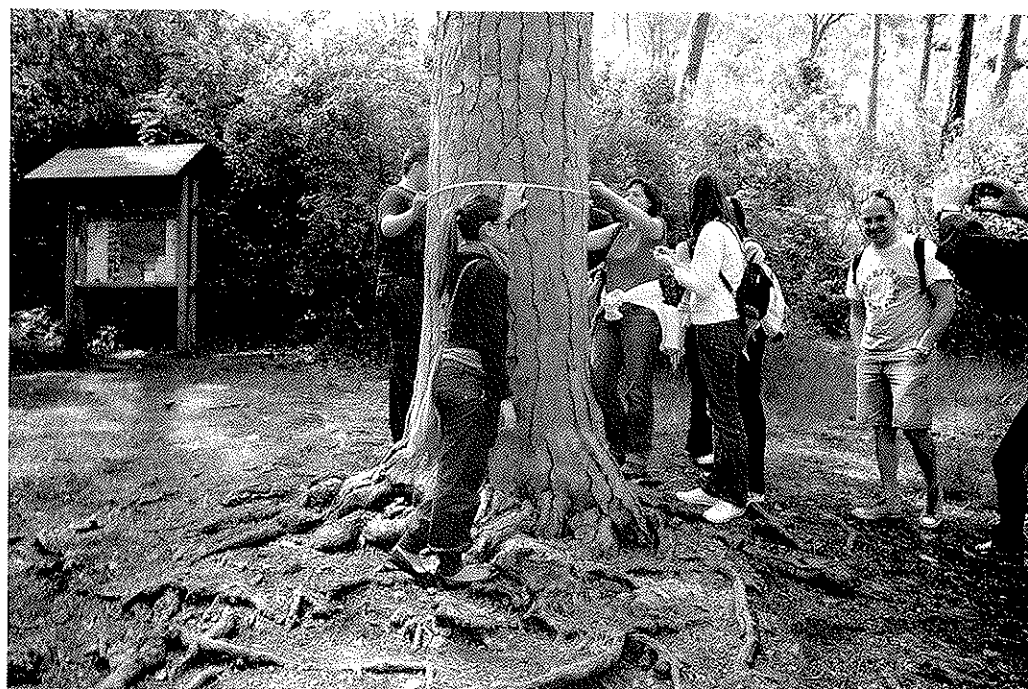
tiempos inmemoriales, lo que dio lugar a que la Orden de San Jerónimo fundara, en 1376, el Monasterio de la Murta. En el año 2004 el valle fue declarado Parque Natural Municipal.

Después de entrar en el parque cogimos una

derivación a la derecha, que nos llevó a la umbría. Esta zona contiene abundante vegetación por su orientación hacia el norte, y está invadida por la vegetación mediterránea, propia del lugar, está repoblada de especies autóctonas:

Romero, de hojas pequeñas liniadas y duras, que retienen el agua, de flores azuladas que tienen un olor agradable, usado como condimento, repele los insectos; una semana en alcohol, sirve para frías. Estepa, con flores lila, no pierde el agua. Zarzaparrilla, hojas acorazonadas, ásperas flores verdosas. Enredadera, tallos largos, nudosos y trepadores. Musgo, se desarrolla en lugares húmedos. Tomillo, de flores blancas y olorosas, se usa como condimento y en infusiones. Murta, de flores blancas. Madroño, de fruto esférico, encarnado verrugoso y comestible. Encina, el árbol rey. Ajedrea, solo en la C. Valenciana. Carrasca, que cuesta de crecer, y por eso se plantan pinos.

Una pequeña senda ascendente nos lleva a la Nevera, antigua construcción circular de piedra, donde se almacenaba la nieve, alternando con capas de paja para su conservación, para usos ali-

mentarios y curativos, hasta el siglo XIX.

La bajada fue divertida, con pruebas que se resolvieron en equipos, como la de medición de los árboles para así saber el tiempo de crecimiento. Detrás del monasterio, están las dos balsas que recogen el agua de la Font de la Teula. El puente de Felipe II fue inaugurado en 1586 por el mismo rey. La entrada del Monasterio, junto a la puerta renacentista y la iglesia, La Torre dels Coloms, se mantiene todavía intacta. Hace unos años se inició la recuperación del paisaje. Visitamos el jardín "romántico", un recinto pequeño con estanque, donde también se encuentra la Capilla de Nuestra Señora de La Murta.

Rosa Cots (Neo II)

El pou de neu reconstruït.

Visita al MUVIM i a l'Almoina

El dissabte 27 de març es va fer una interessant eixida cultural a la capital per a visitar museus: El MUVIM i les restes antigues del centre de la ciutat, representades pel museu de l'Almoina i la cripta de Sant Vicent. De bon matí agafarem el tren i en arribar a València ens esperava Inma Peris, organitzadora de l'eixida, i de l'estació anàrem fins al Museu Valencià de la Il·lustració i la Modernitat (MUVIM). Quan va ser hora, vam fer dos grups: uns esperaven el seu torn contemplant les exposicions temporals de l'entrada (*collages* fotogràfics); l'altre grup mentre entrava a veure l'exposició permanent del museu, "La aventura

del pensamiento", objecte de la nostra visita.

Es tracta d'un recorregut per la història cultural europea, que va des de l'aventura intel·lectual i cultural dels monestirs medievals (antigues seues de la saviesa, amb les seues biblioteques), passant per un dels moments més notables de l'avanç tècnic, la impremta, fins a arribar a les darreres troballes de la ciència.

En el recorregut es fa ús d'un conjunt enorme i molt variat de sistemes de reproducció: efectes especials, projeccions de vídeo múltiples, recreació d'ambients, objectes i successos, que envolten el visitant per complet.

A l'eixida del Muvim teníem llibertat fins a després de dinar. A la

vesprada, una vegada reunits en la plaça de la Mare de Déu, de nou férem dos grups i visitarem els altres dos museus.

En el de l'Almoina, acompanyats per un guia molt simpàtic, van veure l'enorme varietat de restes arque-

A l'entrada del MUVIM.

Vista de la basílica de la Mare de Déu des de l'interior del museu.

Església visigòtica de la cripta de S. Vicent.

òlogiques que atesora el centre de la ciutat. Les més fondes són les de la ciutat fundada en el segle I aC, durant la república. Hi destaquen uns banys amb les seues diferents sales, depòsits d'aigua, etc. A un nivell superior veiem la ciutat imperial, després de la destrucció

i posterior refundació de Valentia, i admirarem les restes dels dos carrers principals de la ciutat, tots empedrats: el *Cardo Maximus* i el *Cardo Decumanus*, amb restes de clavegueres, botigues i cases que s'obrien a aquests carrers. També hi ha restes de temples i de

Col·loqui amb l'escriptor Vicent Pascual

Per celebrar el DIA DEL LLIBRE a l'escola d'adults ens va visitar l'escriptor Vicent Pascual i Granell. Vam quedar el dimecres 28 d'abril en l'IES José Mª Parra per a parlar sobre un dels seus llibres més notables, *El guardià de l'anell*.

La xarrada va començar amb la presentació de l'escriptor als alumnes assistents que eren de diferents grups: Neo, Base, GES I i GES II sobretot. Vicent Pascual és una persona molt vinculada a la Vall d'Aiguà i a la Ribera, tant per la seua trajectòria personal com professional. Ha escrit tres novel·les: *El guardià de l'anell*, *L'últim guerrer* i *Lenigma del medalló* i algun relat curt; ha publicat nombrosos llibres de text i materials pedagògics per a primària i secundària i per a l'ensenyament del valencià en adults (Penyalosa); ha elaborat

els diccionaris valencià-castellà / castellà-valencià de l'editorial Tabarca, a més de fer intervencions en xarrades, en màsters, formar part de grups d'investigació i treball, publicar articles en revistes i col·laborar amb altres escriptors per a la realització de diferents tasques.

Feta la presentació, l'escriptor ens contà un poc els seus orígens i com s'inicià en el món de la literatura per a jòvens. També ens contà algunes anècdotes relacionades amb l'edició d'alguna de les seues novel·les i, ja que el motiu principal va ser parlar sobre *El guardià de l'anell*, llibre que havíem llegit alguns dels presents, contar-nos com va sorgir la idea d'escriure-la.

Les diferents opcions per a l'argument de la novel·la anaven rondant-li pel cap, però va ser una nit passejant per Be-

Un moment de la intervenció de l'escriptor.

nifairó que va decidir, en un tres i no res, de què tractaria esta novel·la i on transcorrerien els fets que s'hi narren. Després va vindre la feina, molta feina d'elaboració i correcció; perquè segons ell per arribar a bon port s'ha de ser molt constant en la feina i no desanimar-se.

Arribant ja a la fi de la xarrada ens va animar a llegir tot tipus de llibres i –per què no?– inclús a escriure algun relat per tal d'enriquir el nostre

vocabulari i la nostra expressió, la qual cosa ens podria vindre bé en alguns aspectes de la nostra vida, ja que segurament ens facilitaria el fet de parlar i escriure més correctament.

Qui ho sap? Tal vegada algú de nosaltres escriga un dia d'aquestos una xicoteta novel·la, no? Només hem de tindre ganes de fer coses i deixar-nos inspirar per tot allò que ens envolta.

Iván Cívico Nácher
(GES I nit)

l'impressionant fòrum, amb les seues enormes columnes que ocupaven tot l'espai de les actuals basílica i plaça de la Mare de Déu. Pujant de nivell trobem restes de la València visigòtica i més tard de la Balansiya àrab

en un recorregut fascinant que, en cinc metres de fondària, ens transporta per 200 segles d'història!!!

En acabar la visita a l'Almoina anàrem a veure la cripta de sant Vicent: se suposa que fou

la presó on va ser torturat el patró de València, després va ser capella paleocristiana, després es transformà en uns banys àrabs, més tard en església visigòtica i encara més tard en capella gòtica després de la con-

quista de Jaume I: un altre grapat d'història en un espai molt reduït.

Va ser un dissabte molt agradable, que serví per a fer-nos sentir i palpar la història davant nostre, i no tan sols en els llibres.

Visita cultural a València

Feia un dia assolellat, i en arribar a València, primer de tot, anàrem a esmorzar a un bar que hi havia enfront del teatre Flumen. A les onze i mitja entràrem a veure la representació de *La dama boba*. La comèdia ens traslladà a l'ambient del segle XVII, on el paper de la dona quedava desplaçat pel poder de l'home. Fumar en públic, parlar en veu alta o donar la seua opinió eren actes mal mirats. Però ens agradà molt perquè els actors interpretaren molt bé.

A l'eixida l'autocar ens traslladà cap al centre de València, fins a la Gran Via, des d'on alguns es van acostar fins a la plaça de l'Ajuntament per a veure "la mascletà". Començà a les dos en punt, i deien les meues companyes que no era de les més fortes, però a mi em va ensordir. Finalment anàrem a dinar amb la resta del grup. Ttinguérem molta sort, ja que trobàrem una cafeteria i dinàrem tot el grup de menú.

A la vesprada vam anar al palau del Marqués de Dos Aigües, actualment Museu Nacional de Ceràmica.

A la primera planta vam contemplar l'antic palau amb les seues estances i les seues làmpades espectaculars. Cada estança té una peculiaritat, uns gerros preciosos, uns rellotges daurats i molt ornamentats. Els sostres d'aquella època, tots pintats amb motius d'àngels, com si tingueres el cel damunt del cap. Vam contemplar el dormitori amb un llit amb dosser i una bandera de marbre a la mateixa habitació, al costat del llit. Una sala de jocs on hi havia una casa de nines gran i pre-

ciosa amb cadires, taules, mobles i làmpades; no faltava cap detall. Em va encantar!

La segona planta és el Museu de Ceràmica. És una exposició de l'evolució de la ceràmica des de la prehistòria fins a l'època moderna.

Els elements més bonics, sense dubte, per a mi van ser: una cuina antiga feta d'obra i ceràmica amb tots els detalls, els utensilis, les cassoles la pica i el mobiliari d'un verdader artesà; un mosaic de ceràmica fet al terra; un tocador de ceràmica, i, per últim una estança

buida el sostre de la qual era una representació del bé i el mal.

Per a finalitzar, ens ensenyaren els carruatges típics d'aquella època. Uns eren molt senzills, uns altres molt ostentosos, inclús hi havia una cadira de braços que pertangué a la marquesa i amb la qual era transportada pels seus criats.

Va ser una visita molt satisfactòria i crec que vam disfrutar tots. La llàstima és que no tinga fotos!!!

Júlia Navarro i
Immaculada Piquer
(Elemental mati)

Ni l'entrada i l'interior del palau deixaven ningú indiferent.

Excursió a Moixent

teler, un molí de mà, i fins i tot un curiós pany de fusta

Dissabte 27 de febrer un autobús ens portà fins a Moixent per a passar el dia. Al matí, després d'esmorzar i agafar un poc de calor, pujarem a la Bastida de les Alcusses, una important excavació ibèrica situada a pocs quilòmetres del poble.

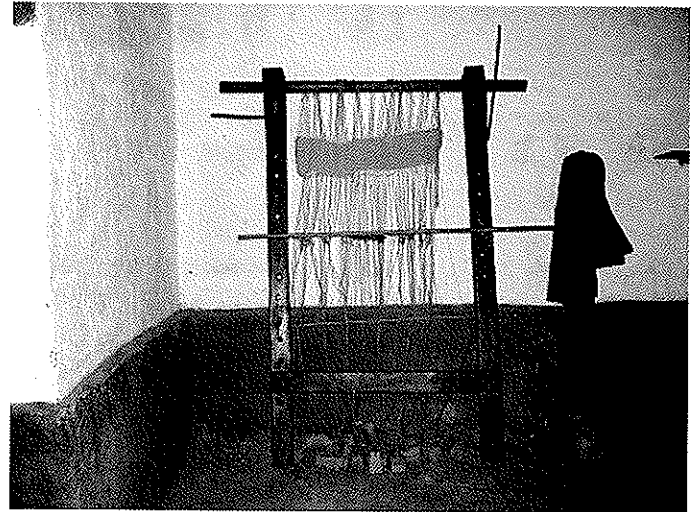
Un guia ens anà acompanyant en un recorregut del que va ser un poble fortificat, un *oppidum*. Situat en un pas estratègic entre l'interior i la costa, estigué habitat pocs anys, a causa segurament de la pressió de pobles hostils, fins que va ser finalment abandonat pels seus habitants. Van recórrer les diferents parts del poblat amb les habitacions, la muralla amb les seues tres portes (dos d'elles tapiades, per seguretat). Al final veiérem la reconstrucció d'una d'aquelles cases, fetes amb base de pedra i parets de fang i alguns dels elements quotidians: ferramenta, un

Després del dinar anàrem de visita a la bodega de Pago Casa Gran. Per cert el dinar va ser divertit. La meua companya Isabel va patir un malentés a l'hora de demanar i es menjà dos plats de gaspatxo (dos primers i segons plats). Quan va vore tant de menjar es va espantar!

La família Laso Galbis fa tres dècades ja estaven en la producció de vi, sempre ha estat en l'ànim de la família cuidar de les vinyes per a extraure tot el potencial del que es capaç tant la terra com les mateixes plantes.

Actualment l'activitat familiar de producció de vi s'ha reemplaçat en el mateix lloc que va ser desenvolupat fa 30 anys, però amb unes noves instal·lacions més modernes.

La nova filosofia d'aquest projecte va ser incorporada per dos jòvens enòlegs (Pep Aguilar i Patri Morillo). Aquesta filosofia consisteix en el respecte de

les plantes (viticultura ecològica) utilitzant mètodes menys agressius.

La bodega ha sigut dissenyada per a evitar l'ús de les bombes; durant tot el procés de l'elaboració del vi, el raïm, les pells i les llavors no es bombegen, es remenegen en els dipòsits de 20 Hl per mitjà del pont de la grua.

Disposen de varietats autòctones com la garnatxa tintorera i monastrell a més d'altres estrangeres com la syrah, la cabernet sauvignon i la merlot. La combinació de totes elles i dels di-

ferents tipus de terra, aconsegueix obtenir vins complexos en sabors i aromes.

El vi negre es guarda en bótes i estan aproximadament entre dotze i catorze mesos de repòs.

L'explicació va ser molt interessant, després férem una degustació, encara que és cert que el vi no va agradar massa. Alguns en compraren, però no molt.

Després d'aquesta visita tan interessant tornarem a casa. Va resultar un dia entretingut i molt agradable.

M. C. Lasso

"INVICTUS"

El passat dijous dia 25 de febrer, un bon grup de professors i alumnes del centre, a iniciativa d'Inmaculada Peris, ens vam passar pels cines El Punt per veure l'última pel·lícula de Clint Eastwood, *Invictus*. Com en altres ocasions, es tractava d'una representació exclusiva i a un preu reduït, i com en cursos anteriors la raó era l'interés del tema del film, que narra un aspecte poc conegut del primers anys de govern de

Mandela a Sud-àfrica: el seu intent d'acostar blancs i negres amb l'ajuda de l'esport. La pel·lícula és espectacular, i molt emocionant (a més d'un li saltaren les llàgrimes) i revela les tremendes tensions racials que deixà el règim de l'*apartheid*. *Invictus* està basada en el llibre *El factor humà*, del periodista anglès John Carlin. Des d'ací vos el recomanem com a lectura per a aquest estiu.

Opinió de los alumnos de GES II sobre INVICTUS, película que tuvimos ocasión de ver en un pase especial para la escuela:

"Lo que me ha gustado es que, teniendo todo el derecho de odiar a los blancos, porque fueron ellos quienes le encarcelaron, Nelson Mandela les perdona y no les tiene rencor. Su propósito es ayudar a su país y que no haya ninguna diferencia entre blancos y negros. También me ha gustado el espíritu que refleja Nelson Mandela de serenidad, que en mi opinión es la que labró en la cárcel, siendo muy fuerte de mente y no perdiendo nunca la esperanza, como repite en su verso *soy dueño de mi destino, soy capitán de mi alma*". (Marisol Catalá Fons)

"Pienso que la reacción con la que actúa Mandela es una buena forma ya que con violencia no se soluciona nada" (Sergio Oliver).

"De la película me gusta todo en general, destacaría la fuerza, el empeño, la humanidad de Nelson Mandela. La actitud conciliadora creo que esta presente en todo

momento desde que empieza con su actividad política intentando unir a blancos y negros. Algo que se me ha quedado grabado fue el levantamiento de la copa con dos manos, una blanca y otra negra". (Sonia Hurtado Iranzo).

"Destacaría la frase de Mandela, *si te propones algo con ganas y esfuerzo, por muy difícil que sea*

puedes llegar a conseguirlo" (Beatriz Valenzuela).

"Es una película que te hace reflexionar sobre la simpleza del ser humano, ya que un simple deporte, que no entiende de colores para celebrar una victoria. La frase que destacaría, *una gran victoria deportiva puede unir un país enfrentado por los colores de su piel*" (Ana Cremades.)

"Pienso que Mandela fue demasiado bueno con muchos que le hicieron sufrir. Es una persona que ha hecho mucho por el pueblo negro. Yo, si estuviera 27 años encerrado en una prisión no más grande que mi cocina, como lo estuvo Mandela, me volvería loco. (Juanvi Lairón Marti)

"Para mí es una gran película donde se explica, bastante fielmente, como Mandela intentó unir los dos pueblos separados por sus diferencias raciales" (Alberto Tormos)

"Me gustó porque a medida que avanza el tema se ve paulatinamente el acercamiento entre blancos y negros. Lo que menos

me gustó fue imaginar el padecimiento de Mandela en sus 27 años en la cárcel y posteriormente llegar a la presidencia y poder luchar por sus ideales sin rencor". (Gabriel Herrada)

"Me gustan las películas que tratan sobre temas de historia. Admiro a Mandela por su paciencia, porque sabe perdonar y no juzga sin conocer, es muy sabio, y si todos los presidentes de gobierno fueran igual, sería un mundo mejor". (Verónica Roca)

"Durante toda la película estuve emocionada puesto que hoy en día creo que no existen personajes como Mandela. La política es puro interés económico y los políticos no se paran a pensar en los sentimientos y necesidades de las personas." (Mª Carmen Lasso)

"La película me ha gustado mucho porque despierta unos sentimientos que parece que se hayan perdido, como el perdón y la confianza en los demás, incluso anteponiéndolos a su propia familia" (Mª Sales García)

"La película me ha gustado porque da una clase de humildad. Te enseña que tienes que saber perdonar, respetar y sobretodo acoger a la gente que no es de tu color o raza" (Miriam Rivera)

"Me ha gustado mucho y he aprendido que todas las personas, negras, blancas, amarillas, somos iguales y tenemos los mismos derechos" (Soraya Cuello).

John Carlin

És col·laborador d'El País en informació esportiva i en temes internacionals i ha estat cap del departament d'Estats Units de The Independent on Sunday. Ha publicat reportatges en mitjans tan diversos com per exemple The New York Times, Wired, Spin i The Observer (Regne Unit). Corresponsal a Sud-àfrica durant sis anys, viu des de fa temps a Barcelona. Mandela ha dit d'ell i del seu llibre: «John Carlin ha fet una feina absolutament magnífica per Sud-àfrica.»

EL FACTOR HUMÀ

NELSON MANDELA

I EL PARTIT DE RUGBI

QUE VA CONSTRUIR UNA NACIÓ

JOHN CARLIN

25a Trobada d'escoles en valencià

Prop d'un centenar de persones, entre els 17 mesos i el 66 anys, acudiràn en bicicleta procedents de diferents pobles de la Ribera a la 25a Trobada de Centres d'Ensenyament en Valencià que se celebrarà a Manuel el passat 25 d'abril.

Eixírem d'Alzira i rodàrem per camins rurals sense presses ni contaminar, fent exercici saludable i gaudint d'un paisatge especialment envoltat de taronger amb la seua flor que ens emborratxava d'un plaer olfatiu únic i deliciós en un matí de la primavera riberenca.

En l'anada, contàrem amb la col·laboració dels quatre municipis del trajecte, amb un guàrdia de trànsit i la unitat de la

Creu Roja. Vam tindre un oratge meravellós entre sol i alguns nuvolets que ens alleujaren la calor. A l'arribada a la casa gran de Torreta (lloc d'entrada a Manuel) dos hòmens de l'organització ens oferiren aigua per a refrescar-nos.

Tot el poble es va bolcar en l'event, i a la plaça i als carrers muntaren les taules perquè cada centre escampara els seus tallers.

La nostra escola d'adults en muntà tres:

a) La fireta d'intercanvi de llibres; tot aquell que porte un llibre en valencià el pot canviar per un altre qualsevol de la fireta. Açò és un projecte de futur perquè ens anem habituant a llegir i canviar.

b) Taller de te an-

glés i d'herbassana amb coques casolanes dolces i salades.

c) Taller de jocs malabars, consistent a confeccionar un tipus de malabar senzill, unes pilotes fetes amb globus plens d'arròs per a jugar; i una actuació amb malabars variats (masses, cercols, diàbolos, pilotes...) a càrrec de Gabriel Herrada de GES II, al qual

ajudaren alguns companys de classe.

Va ser una trobada molt ben preparada pels organitzadors. Tots feren grans esforços per celebrar com calia el fet de ser la 25a vegada que s'organitzava un acte d'aquesta importància per als centres d'ensenyament en valencià. I jo vaig tindre ocasió de felicitar els organitzadors

del poble de Manuel després de dinar amb ells en La Serreta.

La Serreta és un turó municipal d'esplai, no lluny del poble, amb jocs infantils, piscina, restaurant... És un mirador a la vall del riu Albaida que amb les pluges de l'hivern i la recent iniciada primavera està reblit d'aigua, aromes i verdor i aconsegueix un entorn extraordinari. A prop es troben les Salines, rehabilitades recentment, que amb la zona anterior formen un conjunt únic, d'harmonia, progrés i tradició.

Per a concloure vos diré:

-El proper any acudim més alumnes de la nostra escola amb fills, néts... ja que la majoria

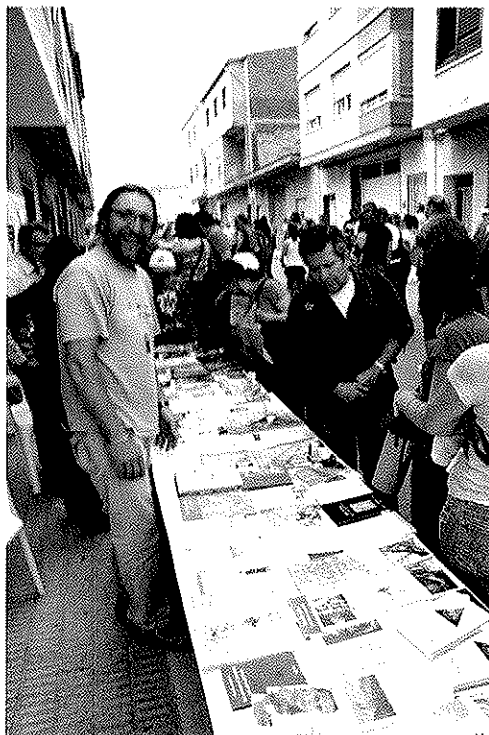
dels tallers estan pensats per als xiquets.

- Si vos agrada la bici, a través d'internet www.lariberaenbici.net podeu participar en totes les eixides que preparen

alguns dissabtes esta colla de joves esportistes sans i molt agradables. Només cal presentar-se a les 9.30h en la plaça Major d'Alzira, on t'acullen com si fores amic de sempre.

Us desitge a tots constància i força de voluntat per a estudiar molt, i aprovar per a passar un bon estiu.

Isabel Rodríguez
(Taller d'Anglès II)

Festival internacional de dansa

El passat divendres 14 de maig, va tindre lloc al Gran Teatre d'Alzira una meravellosa exhibició de ball i dansa, en la qual participaren grups formats en diferents acadèmies de ball i centres de dansa d'Alzira, Carcaixent, Algemesí, Mislata i Sedaví, com també magnífics professionals procedents d'arreu del món: Colòmbia, Veneçuela, Egipte, Cuba, etc.

L'acte va ser organitzat per Nuga Idriss, professora de Dansa Egípcia de l'escola d'adults d'Alzira, amb la col·laboració de l'Ajuntament d'Alzira, Aspanion (Associació de pares de xiquets amb càncer) i el nostre centre. Els beneficis obtinguts per la venda

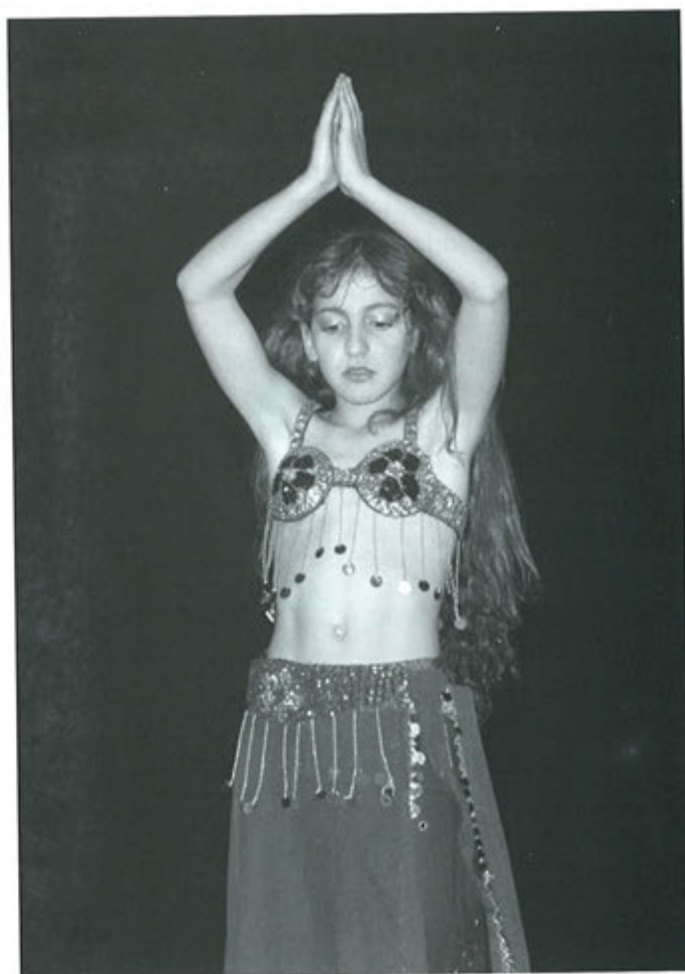
de entrades (6500 euros), van ser entregats a la presidenta d'Aspanion a Alzira, Reme, que durant 22 anys ha estat al càrrec d'aquesta organització, que treballa per aconseguir la millora de les condicions hospitalàries dels xiquets amb càncer, a la qual cosa s'ha dedicat Aspanion al llarg dels darrers 25 anys. És gràcies a activitats com aquesta i a diverses ajudes i subvencions de diferents organismes que van aconseguint poc a poc el seu propòsit.

vertia en una enorme apoteosi d'alegria, que tots plegats, artistes i espectadors, vam desitjar que no s'acabara mai..

En finalitzar es va fer l'entrega d'una placa commemorativa de l'acte a tots els participants. L'entrega va ser a càrrec de Manolo Valls i d'Àlicia Sifre, director i exdirectora de la nostra escola.

Cal destacar la imillorable exhibició de gràcia, talent i humanitat que va inundar totes les actuacions, i que en arribar al final es con-

CONVIVENCIA GENERACIONAL EN LAS ESCUELAS DE ADULTOS

Escrits presentats al certamen literari de la FEVAEPA

Aunque en mi trabajo me relaciono con gente de todas las edades, mi decisión de ir a un colegio de adultos fue acertada, pues, aparte de conocer gente nueva, trabajo mi mente en cosas diferentes a las cotidianas del día a día.

En mi clase somos todas mujeres de diferentes edades. Pero

cuando entramos en clase nuestras caras cambian, se nos ve con más alegría. Todas tenemos ganas de aprender lo que nuestras profesoras con paciencia y entusiasmo van enseñándonos poco a poco, pues a nuestra edad nos cuesta un poco más captarlas cosas.

Aunque yo creo que las dos horas que estamos en clase las dis-

frutamos por igual profesoras y alumnas.

Vamos a coger días de vacaciones por Semana Santa y la Pascua, y todas decimos lo mismo: vamos a echar de menos las dos horas de clase.

Cuando volvamos tendremos muchas cosas que contarnos. Pues algunas de nosotras estaremos con nuestros hijos y nietos y les ha-

blaremos de las cosas que hacemos en clase todas juntas.

Carmen Pastor
García (Neo I)

Soy alumna de la escuela de adultos Enric Valor de Alzira.

Voy a la escuela desde el año 2007, aunque este año puedo asistir muy poco

porque tengo que cuidar a mis nietos. Cuando mi hijo me dice "mamá hoy tienes fiesta puedes ir al cole", para mí sí que es una fiesta asistir a la escuela, cojo

mi bolsa y a las 15.35 de la tarde nos vemos cuatro compañeras en la esquina de mi calle.

Entramos en el instituto y nos encontramos con nuestra juventud de hoy, cargados con las mochilas llenas de libros todos muy alegres y un poquito revoltosos, ellos entran en un aula y nosotras en la otra de enfrente. La alegría me invade, me siento otra vez joven y feliz. Nunca pensé que en la escuela fuera tan importante para mí, me asustaba pensar que yo fuera muy mayor y relacionarme con la juventud era muy difícil, pero no es así. La re-

lación es buena dentro de una clase y fuera. Junto con nosotras venían cuatro jóvenes de diferentes nacionalidades, nos entendíamos muy bien.

También nuestros profesores, mucho más jóvenes que nosotras, aunque tienen que tener mucha paciencia y explicar los ejercicios varias veces, para que los entendamos, pero como todas tenemos mucha fuerza de voluntad y somos muy trabajadoras y aplicadas, lo aprendemos todo.

Es una satisfacción muy grande que a los 69 años este aprendiendo lo que no pude aprender en mi juventud.

Teníamos la clase a las 6 de la tarde, esperando que salgamos hay otro grupo de alumnas para entrar mucho mas jóvenes entre 34 a 50 años para aprender el inglés.

Entre ellos y nosotras hay una relación cordial.

La convivencia con mis profesores y con mis compañeras ha enriquecido mi forma de ser y de actuar. Invito a las personas de la tercera edad, que vengan a la escuela de adultos: se sentirán otra vez jóvenes, llenas de vida y con ganas de aprender cada día más.

Mª Carmen Bataller
Iñigo (Neo II)

Hi ha idiomes cultes i idiomes vulgars?

A bans d'entrar de ple en aquest tema, crec que caldria aclarir l'enunciat que ens serveix de títol. I així, pararem atenció als adjectius utilitzats. El primer, pareix que no presenta cap problema, tot hom sap més o menys el que vol dir "culte" (o si més no, no desprén cap connotació negativa): que està dotat de cultura. I més concretament, aplicat a la llengua podem dir que es pot entendre com que és un vehicle de cultura. Ara bé, quan arribem al mot "vulgar", la cosa canvia, i no se sap molt bé si això vol dir simplement "comú", "col·loquial" o

"popular" (per allò de pertanyent al "vulgus"); o bé, està utilitzat en el sentit més pejoratiu de la paraula. Així, doncs, aplicat al llenguatge podem entendre'l com aquell que s'oposa al llenguatge tècnic, especialitzat; o bé, que faça referència a la poca categoria, a no ser apte o a ser de segona fila.

Els idiomes són les llengües que utilitzen les comunitats per a comunicar-se de forma oral o escrita. És a dir, que consten dels sistemes de signes necessaris per a complir la seua missió: propiciar la comunicació i la comprensió. I si aquests no existiren en forma de convenció seria

pràcticament impossible que les persones pogueren intercanviar idees, sentiments i, fins i tot, emocions.

És, per tant, una afirmació molt desafortunada titlar de "vulgar" qualsevol idioma, ja que si s'acomplix la seua funció s'ha de considerar tan digne com qualsevol altre. Això no obstant, la creença que existeixen sistemes millors o complets i sistemes pitjors o defectuosos està encara molt arrelada. Però açò és degut al fet que se solen traslladar les manques del pla social o cultural al pla del sistema lingüístic, i un bon exemple és creure

que els sistemes que manquen de literatura o de variant normativa no són pròpiament una llengua. I d'ací ve el mite que consisteix a classificar les llengües en aptes o no aptes per a certs menesters. La qual cosa és intolerable perquè cada comunitat es manifesta en cada moment d'acord amb les seues necessitats i va adaptant-se a les noves circumstàncies. I el que resulta inadmissible és pretendre que un sistema treballes amb signes que li són aliens o que designen realitats desconegudes.

Puri Guaita (Valencià Superior)

Cuando empecé a ir al colegio de adultos, iba con muchos nervios y también con un poco de miedo, porque a los diez años dejé el colegio y no recuerdo casi nada de aquella época.

En aquel momento lo único que hacía bastante bien era leer porque me gustaba mucho.

El día que empecé el colegio nos hizo la maestra leer y repasar matemáticas, viendo que lo hacíamos

bastante bien nos pasó a otra clase, donde actualmente estamos.

Estoy en un grupo en el que todas nos llevamos muy bien y estoy muy a gusto.

¿Qué me ha aportado la escuela? Un poco más de cultura, más soltura para hacer las cosas y un poco también de agilidad mental. Las

maestras son todas con nosotras muy buenas. Alicia nos da historia, que es lo que más me gusta; el valenciano lo da Fina, esa asignatura es mi lengua, y saber leer en valenciano para mí es una satisfacción muy grande.

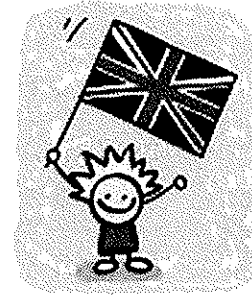
Las matemáticas las da Manolo, esa asignatura es la que más me

cuesta, pero poco a poco la voy cogiendo.

Del colegio lo que puedo decir es que voy muy a gusto. ¿Quién me lo iba a decir a mí?, con los años que tengo, que me tenía que gustar tanto, y me diese cuenta de lo bonito que es aprender, aunque sea un poco tarde. Ir a la escuela de adultos es la decisión más acertada que he tomado.

Purificación Giner (Neo II)

The English Corner

Only three English courses were provided in the Adult School Enric Valor, but finally we had a fourth. The third has been two years long.

When I started, I only knew some words of English, but gradually I have learned the vocabulary and English grammar. Now that we are nearing the end I want to convince me that this isn't so, I still have to learn and we must continue.

The summary that I do of all these years learning English is that they have been well used, in years that I haven't wasted my time. My companions and I also believe that the two classes a week were very interesting and fun for the teacher and students as good and great that we had. Thank you very much.

José Luis Gallardo

*Hello everybody!
The end of the course is coming soon. It seems that it was yesterday when we started the classes in this school. Nevertheless, we have already spent eight months studying a lot, working hard and, of course, having a very good time together. I hope to see you again in October after a fantastic summer holidays.
I wish you a very good trip to Liverpool, with a nice weather. You have an excellent opportunity to practice your English with the natives.
Enjoy yourselves and take care. Bye!*

*Carlos Suay
Taller d'Anglès 3*

YES, WE CAN!

Mr Obama often used this phrase in his electoral campaign. He didn't know that we also have the same phrase every lesson in our English class.

Once we have studied every lesson, have read and learned all of it, we always finish with the famous phrase NOW WE CAN... And that is true. After studying each lesson, we can make different things.

We can talk about the weather, we can describe some popular sports. We can ask people about some of them. Ah! We can also ask people which is the best way to go to the

Stadium. When the match finishes, we go to the bus stop and come back to the hotel on the bus. Perhaps there is a train near there and we can get it, for sure we arrive home earlier.

So we can talk about trips, countries, hotels, seas and oceans, mountains and valleys, rivers and hills and a lot of other geographical features. We can talk of airports, money, restaurants – there we can have some meal and drink.

We can talk about our families, our parents, grandparents, sons, etc. We can also talk about boyfriends and girl-

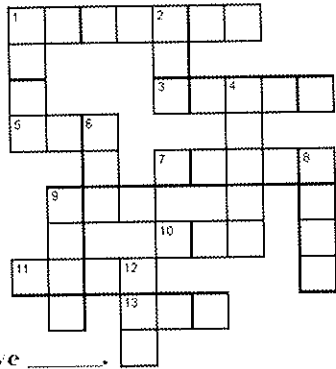
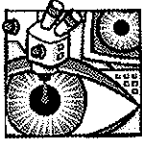
friends. We can talk of their feelings, and if they are happy or sad, jealousy, falling in love, etc. Or about their wedding arrangements. How they make arrangements to buy their house, furniture; children, dogs, the garden, etc. Which clothes they can wear at any time!

We can talk about which food is the healthiest in the world and which is the best way of life to live a happy and long life. We can talk about a lot of things more but they all don't fit in this small place.

Juan Luis Lloret

Crosswords

Your Body

Across

1. Your hand has five _____.
3. You use your _____ to bend your arm.
5. How many eyes do you have?
7. You use your _____ to pump blood.
9. You use your _____ to run.
10. How many fingers do you have?
11. You use your _____ to bend your leg.
13. You use your _____ to throw a ball.

hint:

heart
lungs
elbow
knee

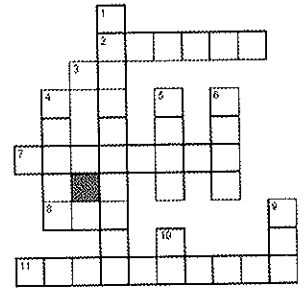
Down

1. You have five toes on your _____.
2. You use your _____ to see.
4. You use your _____ to think.
6. How many noses do you have?
8. your foot has five _____.
9. You use your _____ to breathe.
12. You use your _____ to hear.

www.bogglesworldesl.com

Summer Words

bogglesworld.com

Across

2. The month at the end of summer.
3. The book is _____ the table.
7. The time when you don't go to school.
8. How's the weather in summer?
11. A big fruit you eat in summer.

Down

1. What do you make at the beach?
4. You go to the _____ in summer.
5. What do you do at the beach?
6. The month at the beginning of summer.
9. A machine that makes you cool?
10. I _____ swimming.

www.bogglesworldesl.com

Wordsearch

At the Beach

o l a c u c c c c b c d
j o r n u i a y z w y l
d t g x q d s o s a n d
w i r h p h t w n j h b
w o m z w z l v j m b n
f n t u b e e v z m h o
s w i m m i n g s u i t
c t o w e l k q z b f o
r v u l b a l l o j s v
a u z g g j b e a c h d
b s u n g l a s s e s z
i c e c r e a m u b a x

beach towel castle
crab sand lotion
sunglasses swimming suit
tube ball ice cream

www.bogglesworldesl.com

In a House

r e f r i g e r a t o r
o j d i n i n g r o o m
b e d l b e d r o o m o
w p p i t k i t c h e n
h e j v y t a b l e b c
j w a i s h o w e r a h
l b c n t v e k f t t a
m y q g o b s k d o h i
c s h r x s o c e i r r
w i t o w b f l k l o q
c n g o q p a h d e o t
y k u m w u z q t t m j

living room dining room kitchen
bedroom bathroom chair
sofa TV sink toilet bed
shower table refrigerator

www.bogglesworldesl.com

La Revista

Publicació del CFPA Enric Valor d'Alzira

Directors

Isabel Andrés i Xavier Naval

Han col·laborat

en aquests número els alumnes de Premsa
de GES I (matí i nit) i també professors i alumnes
de Neoelectors, GES II, Castella per a Estrangers
i tallers d'Anglès i de València.

